

ISTVÁN PREFEKTUS INTELMEI A BENCÉS DIÁKOKHOZ

VII. A TANÁCS SÚLYÁRÓL

A királyi emelvényen a Prefektusi Kar a hetedik helyre tart igényt. Innen kerülnek ki a G.I.T. egyesület igazgatója, aki aztán dönt el igazgatóhelyettesi sorsokat, a prefektusok kara védelmezi a kollégiumot, csendesíti a párnacsatákat a hálókban, győzelmeket ő arat, kerget támadó hadat, behívja az osztálybencés barátokat, korlátokat ő rakat, és ő ront le ellenséges várakat.

Minthogy pedig a tanácsnak ekkora haszna van, ostoba, pöffeszkedő és középszerű emberekből összeállítani, én úgy vélem, mit sem ér; hanem a tekintélyesebbek és a jobbak, a bölcsőbbek és a legmegbecsültebb vének ajkán formálódjék és csiszolódjék.

Ezért, fiam, az ifjakkal és a kevésbé bölcsekkel ne tanácskozz, ne is kérj tőlük tanácsot, csak a prefektusi gyűlés véneitől, kiknek koruk és bölcsességük miatt megfelel ez a feladat.

Mert a királynak szóló tanács zárva legyen a bölcs szívbe, ne terjessze a bolondok szelessége.

Ha ugyanis a bölcsekkel jársz, bölcs leszel, ha a bolondokkal forgolódsz, társul adod magad hozzájuk, szól a Szentlélek Salamon által: "Aki jár a bölcsekkel, bölcsék barátja lesz, nem a bolondokhoz lesz hasonlatos."

Ezért hát ki-ki életkorának megfelelő dologban forgolódjék, tudniillik az ifjú segédprefektusok fegyverben, a vének a prefektusok tanácsában.

Egyébként az öregdiák segédprefektusi ifjakat mégsem kell teljesen kiűzni a tanácsból; ámde ahányszor velük tanácskozol, még ha életrevaló is az a tanács, mindig terjeszd az öregek elé, hogy minden cselekedeted a bölcsesség mértékével mérhesd.